

TER DANKBARE HERINNERING AAN

EDUARD THEODORUS RABELING

weduwnaar van GRADA HENDRIKS

Hij werd geboren te Wisch (Gld.) op 24 maart 1933 en overleed plotseling te Almelo op 21 mei 1993.

Na de afscheidsviering in de Christoffelkerk op 25 mei hebben wij zijn lichaam begeleid naar het crematorium.

Ook al wisten wij dat voor de ziekte van vader geen genezing mogelijk was, dit plotselinge afscheid overvalt ons. Het doet ons pijn, zo zonder een laatste woord. In zijn jeugd heeft hij het niet gemakkelijk gehad, al vroeg verloor hij zijn beide ouders en werd hij opgevoed in een internaat en pleeggezinnen, streng en met weinig warmte.

Voor zijn gezin was hij heel zorgzaam. Vader was heel eerlijk en oprecht, hij nam geen blad voor de mond en kwam zonder aanzien des persoons voor zijn mening uit. Hij wilde ook graag dat je eerlijk tegen hem was. Met problemen kon je bij vader heel goed terecht. Hij luisterde aandachtig en wist altijd wel een oplossing te vinden.

Graag en boeiend vertelde hij verhalen over vroeger. Vader was muzikaal, hij speelde graag orgel, maar vooral dansen was zijn lust en zijn leven.

Het overlijden van moeder - nu negen jaar geleden - was voor vader een enorme klap, die hij nooit heeft kunnen verwerken. Bijna een jaar geleden kregen vader en wij te horen dat hij longkanker had.

Moedig en zonder te klagen schikte hij zich in zijn lot. Hij ging niet bij de pakken neerzitten, maar probeerde er het beste van te maken.

Hij was blij dat hij zijn eerste achterklein-kind nog heeft mogen zien.

Aan zijn leven hier is nu een einde gekomen, menselijkerwijze gesproken heel vroeg. Wij zullen hem missen, maar blijven dankbaar voor alles wat hij voor ons gedaan en betekend heeft.

Wij mogen geloven dat hij nu voor altijd gelukkig is bij God.

Moge hij rusten in vrede.

Voor uw meelevens en belangstelling danken wij u allen heel hartelijk.

kinderen, kleinkinderen
en achterklein-kind